

Clypevs Theologiæ Thomisticæ

Continens Tractatus de attributis, de visione Beatifica, de scientia Dei, ac
de ejus voluntate, & Providentia

Gonet, Jean-Baptiste

Parisiis, 1669

§. V. Scientia media tollit à Deo supremum dominium in nostras
voluntates,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77232](#)

DISPUTATIO SEXTA

illâ quæ ab altera attingitur: At juxta principia Adversariorum, voluntas creata in suis effectibus & operationibus attingit aliquam rationem priorem, & nobiliorem eâ quæ per se primò attingitur à Deo: Ergo illa priùs eligit & priùs determinat. Major est evidens: cùm enim causa & effectus sint correlativa, judicandum est de prioritate & de posterioritate causarum, secundum prioritatem, vel posterioritatem effectuum. Minor verò probatur. Juxta doctrinam Adversariorum, voluntas creata attingit per se primò in actu & effectu quem producit, rationem specificam, & determinat Deum ad illam; Deus verò per suum concussum attingit per se primò rationem individualem, & determinat voluntatem ad eliciendam hanc numero operationem, vel producendum hunc effectum in individuo: Sed in quolibet actu & effectu, ratio specifica est prior, & perfectior individuali; cùm prima constitutat essentiam rei, secunda verò sit extra ejus naturam & quidditatem: Ergo juxta principia Adversariorum, voluntas creata attingit in suis actibus & effectibus, aliquam rationem priorem, & nobiliorem eâ quam Deus per suum concussum attingit.

§. V.

Scientia media tollit à Deo supremum dominium in nostras voluntates.

^{145.} Probatur. Ille qui haber supremum dominium in rem aliquam, potest eâ uti, eamque applicare ad quodcumque voluerit, quodcumque voluerit, & quandcumque voluerit; in hac enim potestate utendi, consistit ius dominativum, ut docent Theologi & Jurisperiti: unde quia voluntas est regina & domina ceterarum potentiarum, & charitas aliarum virtutum, eas movent & applicant ad suos actus elicendos. Ergo si Deus non possit applicare voluntates nostras, ad liberè volendum quidquid ipse voluerit eas velle; sed priùs explorare debeat, & prævidere per scientiam medium, quid illæ ex innata libertate sint volitare, nec possit illarum determinationem & consensum prædeterminare, & causare, tanquam primum liberum, & primum determinans; sed illum ab ea debeat expectare, & veluti emendicare, ac precario obtinere, manifestum est, quod non habebit supremum, & perfectum, ac regale dominium in voluntates nostras, sed politicum tantum & civile, quale Maritus habet in Vxorem, vel Consul, aut Magistratus in populum. Hoc autem repugnat Scripturæ & SS. Patribus: dicitur enim Proverb. 21. *Sicut divisiones aquarum, ita cor Regis in manu Domini: quocunque voluerit, vertet illud.* Quibus verbis Scriptura significat, cor Regis, quod inter omnia corda maximè liberum esse debet, ita esse sub manu & potestate Dei, & sub dominio ipsius, qualiter sunt aquæ sub manu hortulanii, quas derivat & dividit quomodo cumque voluerit: ita quod sicut aquæ non resistunt divisioni, quæ manu hortulanii fit, ita nec cor Regis, Deo efficaciter illud moventi. Unde sèpe docet Augustinus, *Deum habere cordium inclinandorum omnipotentissimam potestatem.* Illum magis habere in sua potestate voluntates hominum, quam ipsi homines. Deo volenti salvum facere, nullum humanum resistere arbitrium; illumque de ipsis hominum voluntatibus facere quod vult, & quando vult &c.

A Confirmatur & magis illustratur hæc ratio, ^{146.} Sicut Rex ille vel Dominus, non haberet perfectum & supremum dominium in servos, vel in subditos, qui non posset eis quidquam præcipere vel imperare, nisi quod prævideret, & præscribet illos suâ sponte, & propriâ inclinatione volituros; & qui non posset eos ad suam pertrahere voluntatem, sed potius cogeretur, voluntati illorum se accommodare: tunc enim talis Rex vel Dominus, potius faceret voluntatem subditorum & servorum, quam ipsi subditi & servi voluntatem Regis vel Domini. Ita similiter, Deus non habebit perfectum dominium in voluntates hominum, si non possit quidquam decernere, ac definire circa nos tristis actus liberos, nisi quod præscit, & prævidet per Scientiam medium, homines ex innata libertate volituros; nec operabitur omnia, juxta consilium voluntatis suæ, ut dicit Apostolus: sed potius secundum præscientiam, & prævisionem voluntatis nostræ, ut olim dicebat Faustus. Certè si Superioris in Religione, nihil aliud possent præcipere subditis, quam quod prævideret eos propriâ sponte, & inclinatione naturali esse volituros, facillimum esset illis obtemperare, nec magna esset illorum autoritas, & parvum ac ferè nullum obedientiæ meritum foret.

Confirmatur amplius: In sententia Adversarium verificari non potest id quod dicit Augustinus, Deum scilicet magis habere in sua potestate voluntates hominum, quam ipsi homines: Ergo illa contradicit Augustino, & tollit supremum, & regale dominium, quod Deus habet in voluntates nostras. Consequens patet, Antecedens probatur. Homines ratione perfecti dominij quod habent in suos actus, possunt se liberè determinare, & de facto se liberè determinant, ad quod voluerint, quando voluerint, & ubi voluerint: Ergo si Deus non possit, sine laſione libertatis, applicare, & determinare voluntates hominum, ad quod voluerit, & quando voluerit; sed debeat per Scientiam medium explorare futurum consensus voluntatis humanæ, ac expectare, & quarere occasiones, & opportunitates temporis, loci &c, manifestum est, quod non ita habebit D in sua potestate voluntates hominum, ac ipsi homines.

§. VI.

Scientia media derogat divina omnipotentia, at enervat efficaciam gratiae.

Probatur primò: Juxta principia Adversarium, Deus servatæ libertate arbitrij nostri, non potuit promittere Abraham filios spirituales, per fidem & conversionem Gentium, ex facultatibus & thesauris suæ omnipotentia; sed solum ex presupposita Scientia media, quæ noverat, quod istæ vel illæ Gentes, tali tempore vocatae ad fidem, creditæ essent: vocatae, inquam, æquali vocacione externâ & internâ; imò fortè minori, quam alia Gentes, quæ non crediderunt: Sed hoc multum derogat divina omnipotentia, & enervat efficaciam divina gratiae: Ergo & Scientia media. Major pater, Minor probatur. Juxta hunc dicendi modum, quod Deus promissionem adimplere potuerit, non provenit tanquam à prima radice ab ejus omnipotenti, sed à potestate, & determinatione liberi nostri arbitrij: nisi enim hæc presupponeretur à Deo prævisa per Scientiam medium, Deus ex tota sua omnipotenti, & ex virtute auxiliorum gratiæ, quæ ab illa proveniunt,